

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye a következő témában: „Javaslat tanácsi rendeletre az Európai Vidékfejlesztési Mezőgazdasági Alapból (EVFMA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról”

COM(2004) 490 final – 2004/0161 CNS

(2005/C 234/09)

2004. november 10-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 37. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fent említett kérdésben.

2004. december 21-én kelt levelében az Európai Parlament is közölte 2004. december 14-i döntését, mely szerint kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a javaslatról.

Az EGSZB idevonatkozó munkáival megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2005. február 17-én elfogadta véleményét (előadó: **Gilbert BROS**).

2005. március 9–10-én tartott 415. plenáris ülésén (a március 9-i ülésen) az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 125 igen szavazattal 6 ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt:

1. Bevezetés

1.1 Az Európai Tanács 1999. márciusi, berlini ülésén elfogadott „Agenda 2000” a vidékfejlesztési politikát a közös agrárpolitika második pilléréként hozta létre. Ennek a politikának az a célja, hogy az Európai Unió egész területén kiegészítse a piacpolitikai reformokat. Így a 2003 júniusában beindított új reform megerősítette a KAP második pillérének szerepét azáltal, hogy a termékek promóciójához, az élelmiszerbiztonsághoz és az állatjóléthez kapcsolódó új intézkedéseket vezetett be. Ezt az iránymutatást a vidékfejlesztés rendelkezésére álló pénzügyi eszközök megerősítésével kell majd kifejezésre juttatni.

1.2 A salzburgi konferencia (2003. november) végkövetkeztetései szerint az Európai Bizottság – a pénzügyi tervekről szóló közleményében és a jelen véleményben vizsgált rendeletjavaslatban – előterjesztette azt a három fő célkitűzést, amelyet elő szeretne írni a jövőbeli vidékfejlesztési politika számára, nevezetesen:

- a mezőgazdasági ágazat versenyképességét átalakítási támogatással javítani;
- a környezetvédelmet és a vidéki térséget területgazdálkodási támogatással javítani;
- javítani az életminőséget a vidéki területeken és előmozdítani a gazdasági tevékenységek diverzifikálását olyan intézkedésekkel, amelyek a mezőgazdasági ágazatra és más vidéki szereplőkre irányulnak.

1.3 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság különleges figyelmet szentel ezeknek a javaslatoknak. „A KAP második alappillére: a vidékfejlesztési politika adaptálásának távlatai”⁽¹⁾ című saját kezdeményezésű vélemény pontosan leírja, hogy a vidékfejlesztés kérdése globálisabb problémakörökbe tartozik, amelyek a következők:

– az Európai Unió bővítésének sikere (az EU–25 lakosságának több mint fele vidéki területeken él);

– az igényes élelmiszerbiztonság szintjének fenntartása, amely hozzátartozik a fenntartható fejlődés kialakításához;

– az európai mezőgazdasági modell megőrzése, amely utat enged a mezőgazdaság többféle funkciójának, és lehetővé teszi a mezőgazdasági tevékenység harmonikus megosztását az Európai Unió egész területén.

1.4 Mindezen kérdések vizsgálatához az EGSZB fentebb említett véleményében leszögezte azokat az elveket, amelyeknek a jövőbeli vidékfejlesztési politikát vezérelniük kell:

– a vidéki térségek fejlesztése része az EU területi kohéziójának. Tehát szerves részét kell képeznie a regionális politika elsődleges célkitűzéseinek is.

– a KAP 2. pillére fő célkitűzésének nyomon kell követnie a mezőgazdaságot a strukturális fejlődésekhez való alkalmazkodásában, és eleget kell tennie a polgárok elvárásainak;

– az ezen politika számára megítélt pénzügyi eszközöknek meg kell felelniük annak a kockázatnak, hogy a közösségi politikák nem vállalnak további kötelezettségeket a vidéki térségekben;

– egyedül a többfunkciós mezőgazdasági termelés képes – több szempontból is – a vidék életképességének fenntartására;

– a mezőgazdasági és vidékfejlesztési kérdésekkel ugyanannak a biztosnak kell foglalkoznia.

Munkájának logikus folyományaként az EGSZB-nek szándékában áll a többi intézménynek is eljuttatni véleményét az Európai Bizottságnak különösen a vidékfejlesztés támogatásáról szóló javaslatáról.

⁽¹⁾ HL C 302, 2004. 12. 07., 53-59. o.

1.5 Az Európai Bizottság mélyrehatóan konzultált az érintett szereplőkkel, és az EGSZB több alkalommal felvethette különböző javaslatát, többek között a konzultatív bizottságok keretén belül. Ez a széles körű konzultáció az Európai Bizottság nyitottságát tanúsítja, és az EGSZB azt is el szeretné érni, hogy az elindított jogszabály-alkotási folyamat keretében a megített javaslatok visszhangra találjanak.

1.6 Az EGSZB véleményt fog alkotni az EVFMA-val és a FEAGA-val (COM(2004) 489 végleges – 2004/0164 (CNS) ⁽²⁾) kapcsolatos intézkedések finanszírozásához szükséges új jogi alapról. A vidékfejlesztési programok megvalósításának adminisztratív aspektusait tehát ebben a véleményben tárgyaljuk majd.

2. Az Európai Bizottság javaslata

2.1 Az Európai Bizottság javaslata illeszkedik a közösségi vidékfejlesztési politika érthetőbbé és átláthatóbbá tételének célkitűzéséhez. Ezért egy speciális alap létrehozását javasolja (Európai Vidékfejlesztési Mezőgazdasági Alap – EVFMA), hozzájárulva ezáltal a fenntartható vidékfejlesztés ösztönzéséhez a Közösség egészét tekintve, kiegészítve a KAP keretén belül alkalmazott piaci és jövedelemtámogatási politikákat, a kohéziós politikát és a közös halászati politikát.

2.2 Annak érdekében, hogy megfelelőbb koherenciát lehessen biztosítani az európai szinten kitűzött célok és a vidékfejlesztési programok megvalósítása között, az Európai Bizottság azt javasolja, hogy a Közösség számára készüljön el a vidékfejlesztés stratégiai terve. Ezt a tervet a Tanács érvényesítené. A tagállamok feladata lenne kidolgozni – ezen iránymutatások figyelembe vételével – saját nemzeti stratégiai terveiket. A vidékfejlesztési programok és ezen tervek kidolgozását az Európai Bizottság, a tagállam és a tagállam által kijelölt szervek (regionális, helyi önkormányzatok, szociális-gazdasági partnerek és a civil társadalmat képviselő valamennyi egyéb partner) közötti szoros együttműködés keretében kellene megvalósítani.

2.3 A tervezés ellenőrzésének kiegészítéseképpen az Európai Bizottság azt javasolja, hogy valamennyi tagállam készítsen éves összefoglaló értékelést a vidékfejlesztési programok megvalósításáról a nemzeti stratégiai tervekben meghatározott mutatókhoz és az egyes programoknál *in itinere* elvégzett értékelési eredményekhez viszonyítva. Az Európai Bizottság éves jelentést készítene a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.

2.4 Az Európai Bizottság javasolja, hogy csoportosítsák a már létező 26 intézkedést és az új intézkedési javaslatokat – mint például a NATURA 2000 finanszírozását –, az erdőgazdálkodási-környezetvédelmi intézkedéseket, illetve a helyi képviselők térségi projektek kidolgozásával kapcsolatos képzését három olyan célkitűzés köré, amelyek magukban foglalják a következő minimumokat a pénzügyi tervezés tekintetében:

- 15 % „az erdőszeti és a mezőgazdasági versenyképesség javítására” (I. célkitűzés) és 15 % „az életminőség javítására és a vidéki gazdaság diverzifikálására” (III. célkitűzés),
- 25 % „környezetvédelemre és területgazdálkodásra” (II. célkitűzés).

⁽²⁾ CESE .126/2005. sz. vélemény, előadó: A. Kienle.

2.4.1 Az I. célkitűzés a mezőgazdasági és erdőszeti ágazat versenyképességének javítására összpontosít. Négyféle intézkedéstípus van előírva:

- az emberi potenciál javítása,
- a fizikai potenciál átalakítása,
- a termelés és a termékek minőségének javítása,
- két átmeneti intézkedés az új tagállamok számára, nevezetesen a félig fennálló üzemek támogatása és termelői csoportosulások létrehozása.

2.4.2 A II. – „környezetvédelem és területgazdálkodás” – célkitűzés a mezőgazdasági és erdőszeti területek tartós hasznosítását célozza. A „hátrányos helyzetű övezetre” vonatkozó intézkedést újradefiniálták, ami a közbeeső övezetek (kizárólag természeti kritériumokra támaszkodó) körülhatárolását illeti. Ezenkívül a támogatás kedvezményezettjének szintjén általános feltételként kötelezővé teszik a mezőgazdaságra és az erdőgazdálkodásra vonatkozó nemzeti és közösségi kötelezettségek tiszteletben tartását (a KAP első pillérének közvetlen támogatásai feltételhez vannak kötve).

2.4.3 A III. célkitűzés – „az életminőség javítása és a vidéki gazdaság diverzifikálása” – azokat az intézkedéseket érinti, amelyek azáltal kapcsolódnak a vidéki gazdaság diverzifikálásához, hogy támogatják a mezőgazdákot vagy a nem mezőgazdákat a nem mezőgazdasági tevékenységek kialakításában, javítják a vidéki környezet életminőségét (a lakosság számára nélkülözhetetlen szolgáltatások, infrastruktúra), valamint azokat az intézkedéseket, amelyek a szakértelem és a szervezési képességek elsajátítását célozzák a helyi képviselők esetében azzal a céllal, hogy ki tudják dolgozni és meg tudják valósítani a helyi fejlesztési stratégiát.

2.5 A LEADER megközelítés kiterjed a három célkitűzésre, és fedeznie kell a vidékfejlesztési alapok esetében a teljes tervezés legalább 7 %-át. Az Európai Bizottság javasolja, hogy a teljesítéshez kötött tartalékokat (az EVFMA 3 %-a) irányítsák át erre a programra.

2.6 Pénzügyi szempontból az Európai Bizottság azt javasolja, hogy a 2007–2013-as időszakra 88,75 milliárd eurót szánjanak erre a politikára. A moduláció minden évben – az összes célkitűzés esetében – feltölti az egységes alapot (körülbelül 8 milliárd eurót ugyanarra az időszakra).

3. Általános megjegyzések

3.1 Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság javaslatát, amely egyrészt magában foglalja egy külön vidékfejlesztési alap (EVFMA), másrészt pedig a mezőgazdasági termékek piaci politikájának és a közvetlen kifizetéseknek a céljait szolgáló alap (FEAGA) létrehozását. Az EGSZB hangsúlyozza azt is, hogy ez a jogalkotási javaslat illeszkedik a salzburgi konferencia végkövetkeztetései keretében, amely a kibővített Európai Unió vidékfejlesztését tárgyalta. Ugyanakkor szeretné felhívni az Európai Parlament és a Tanács figyelmét azokra a végrehajtandó változtatásokra, amelyek révén végrehajtható a vidékfejlesztési politika azon elveihez történő alkalmazkodás, amelyekre az EGSZB saját kezdeményezésű véleményében felhívta a figyelmet.

3.2 Először is: a vidékfejlesztésnek szánt egységes alap létrehozásának javaslata nem valósulhat meg anélkül, hogy össze ne kapcsolnák az Európai Unió egy már létező politikájával. A salzburgi konferencia végkövetkeztetései, a Tanács 2003. júniusában tartott luxemburgi ülésének nyilatkozatai és az EGSZB⁽³⁾ ajánlása hangsúlyozzák, hogy a vidékfejlesztés érdekében létrehozott politikának (KAP második pillére) követnie kell a mezőgazdaság alkalmazkodását (KAP első pillére). Ezért az EGSZB azt szeretné, hogy a javaslat 3. cikkébe illesszék be a szerződés 33. cikkére történő utalást, amely meghatározza a közös agrárpolitika általános célkitűzéseit.

3.2.1 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: „3. cikk: Feladatok

1. Az alap az egész Közösségben mindenütt hozzájárul a fenntartható vidékfejlesztés elősegítéséhez, és kiegészíti a közös agrárpolitika többi intézkedését (a közös agrárpolitika piac- és jövedelemtámogatási politikáit). Így törekszik a Szerződés 33. cikkében meghatározott célok megvalósítására.

2. Az alap hozzájárul a kohéziós politika és a közös halászati politika közelítéséhez is.”

3.3 Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a vidék gazdasági fejlődésének alapja többek közt az agrárszereplők és a többi terület együttműködése. Üdvözli a nem agrártevékenységeket és a kis- és mikrogazdaságok támogatását elősegítő javaslatokat a Kisvállalkozások Európai Chartájának értelmében, melyek jelentőségét növelni kell a vidéki munkahelyteremtés területén.

3.4 Ezen alap célkitűzéseinek értékelési és alkalmazkodási folyamatai nem foglalják magukban a közös agrárpolitika fejlődési ütemtervét. Az Európai Bizottság hangsúlyozta, hogy a KAP 2003. júniusi reformjának különböző hatásai lesznek az egyes térségekben, és hogy a 2008–2009-es időszakot egyrészt az új tagállamok által egyszerűsített rendszerrel történő felhagyás, másrészt a megvalósított különböző támogatás-leválasztási rendszerek Európai Bizottság által történő értékelése fogja fémjelezni. Szükségesnek tűnik tehát, hogy a vidékfejlesztési politika stratégiai ellenőrzése európai szinten figyelembe vegye a KAP első pillérének menetrendjét.

3.4.1 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: „13. cikk: Az Európai Bizottság éves jelentése

1. Első alkalommal 2009-ben, majd minden év kezdetén az Európai Bizottság benyújtja a nemzeti stratégiai terv megvalósítására és a Közösség stratégiai iránymutatására, valamint a KAP fejlődési hatásaira és a vidéki térségekben a mezőgazdasági termékek nemzetközi piacainak főbb tendenciáira vonatkozó főbb fejleményeket, tendenciákat és kihívásokat összefoglaló éves jelentést.”

⁽³⁾ HL C 302, 2004. 12. 07., 53-59. o.

⁽⁴⁾ HL C 302, 2004. 12. 07., 53-59. o.

3.5 Az EGSZB 2004. július 1-i⁽⁴⁾ saját kezdeményezései véleményében úgy ítélte meg, hogy az Európai Bizottság pénzügyi javaslata szerény a kitűzött célokhoz képest. Tulajdonképpen a vidékfejlesztésre szánt teljes költségvetésnek közel 96 milliárd eurót kellene kitennie az EU–25 esetében a 2007–2013-as időszakra, szemben a jelenlegi időszakra megítélt 65 milliárd euróval (EU–15). Míg az Európai Bizottság a COM(2004) 490 végleges dokumentum bevezetőjében elismeri, hogy az Európai Unió lakosságának több mint 50 %-a él vidéki övezetekben, addig az EVFMA-nak odaítélt költségvetés a regionális politikának juttatott kiadások 28 %-ának, és a KAP 1. pillérének (az igazításokat is beleértve) kiadásai 32,5 %-ának felel meg. El kell kerülni, hogy az EVFMA legyen az egyedüli finanszírozó eszköz a vidéki övezetek esetében, ugyanis ez annyit jelentene, hogy a vidéki övezetek gettókká válnának.

3.5.1 Szükséges tehát erősíteni ezen politika komplementaritását a regionális politikával és a humán erőforrások fejlesztésének politikájával (Európai Szociális Alap). Ezért az EGSZB felveti annak kérdését, hogy a vidéki kis infrastruktúrák finanszírozását csakis a vidékfejlesztési politika vegye-e figyelembe, és hogy vezessék be a szakértelem megszerzésére irányuló képzést a helyi felelősöknél, annak ellenére is, hogy ez az ESZA hatáskörébe tartozik.

3.5.2 Az EGSZB csak üdvözölni tudja a minimális pénzügyi keret létrehozását, amelyet a strukturális fejlődésben elmaradt övezeteknek tartanak majd fenn (31 milliárd euró). Ez az összeg magasabb lesz a jelenlegi időszakra előirányzott 21 milliárd eurónál.

3.5.3 A LEADER-nek szánt költségvetés a 2,2 milliárd euróról 8,8 milliárd euróra emelkedik (az EVFMA 7 %-a + a teljesítéshez kötött tartalék 3 %-a), amely százalékban kifejezve a legjelentősebb emelkedést mutatja. Az EGSZB üdvözli a LEADER – a vidékfejlesztési politika teljes értékű részeként történő – integrációját, amely lehetővé teszi, hogy állandósuljon a civil társadalom részvétele a vidéki térségek fejlesztésében. Habár a módszer legalább annyira fontos, mint a célkitűzések, az EGSZB sajnálja, hogy az innovatív vagy a kísérleti intézkedések megvalósításának célkitűzése nem kerül említésre. Végül az EGSZB felhívja az Európai Bizottság figyelmét arra a valós veszélyre, amelyet a túlságosan magas pénzügyi kötelezettségek jelenthetnek. Sajnálatos lenne, ha a kiélezett költségvetési helyzetben a LEADER célkitűzést adminisztratív kérdések vagy helyi közpénzek nem elégséges rendelkezésre állása miatt nem lehetne megvalósítani. Ezért az EGSZB azt javasolja, hogy az előírt minimális mérték alacsonyabb legyen az összes tagállamra nézve (egy legalább 4 %-os mérték sokkal megfelelőbb lenne a jelenlegi tervezésre való tekintettel). Ez a minimális mérték semmiben sem befolyásolja az egyes tagállamok arra irányuló döntését, hogy előtérbe helyezik a LEADER megközelítését.

3.5.4 Körülbelül tehát 50 milliárd euró maradna a vidékfejlesztési alap „klasszikus intézkedéseinek” finanszírozására. Ez az összeg csak 8 milliárd euróval növekedne a KAP 1. pilléréből a 2. pillérbe történő pénzügyi átcsoportosítással. Az EGSZB azt kéri tehát, hogy a modulációból származó alapokat egyedül az I. és II. célkitűzésnek ítélik meg annak érdekében, hogy eleget tudjanak tenni a mezőgazdaság alkalmazkodását érintő kiegészítő céloknak. Ez a ráfordítás szintén nem befolyásolná azokat az összegeket, amelyet minden egyes tagállam felhasználhatna különböző célkitűzésekre a vidékfejlesztési programok elfogadásakor. Másrészt, gyakorlatilag a modulációból származó alapoknak kellene eleget tenniük az 1782/2003 sz. rendelet 10. cikkében meghatározott feltételhez kötöttség elvének. Ugyanakkor csak az I. és II. célkitűzés intézkedései teszik lehetővé a feltételhez kötöttség elvének alkalmazását.

Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: „70. cikk: Források és azok szétosztása

[...]

6. Az 5. bekezdésben jelzett összegeken felül a tagállamok a programozás céljaira figyelembe kell venniük a .../.../EK rendelet [KAP finanszírozása] 12. cikkének 2. bekezdésében előírt modulációból eredő összegeket. Ezeket az összegeket átviszik az .../.../EK rendelet [EVFMA] I. és II. célkitűzéseire”.

3.5.5 Az Európai Bizottság azt javasolja, hogy alkalmazzák a gazdánál a II. célkitűzés intézkedéseire a szankciók rendszerét a KAP 1. pillérnek a feltételhez kötött támogatásai alapján. Mivel ez a feltételhez kötöttség egyedül a gazdákra vonatkozik, ezért az EGSZB nem tudja támogatni ezt a javaslatot, amely kizárólag szakmai státusz alapján vezetne be megkülönböztetést. Az EGSZB emlékeztet rá, hogy a közpénzekből történő támogatásoknál előnyben részesíti a kedvezményezettekkel szemben az egyenlő bánásmód elvét.

3.5.6 Az Európai Bizottság által benyújtott pénzügyi becslések évente 6,1 milliárd euróra teszik a NATURA 2000 hálózat megvalósítását, amely összegnek jelentős részét az EU biztosítja társfinanszírozás keretében. A közösségi hozzájárulást a Vidékfejlesztési Alap finanszírozhatná, mint például azokat a kárpótlási költségeket, amelyeket a földtulajdonosok és -használók számára kell kifizetni. Az EGSZB kidolgozott egy véleményt, amely kizárólag az Európai Bizottságnak a NATURA 2000 finanszírozásáról⁽⁵⁾ szóló javaslatával foglalkozik. Ebben a véleményben megállapítja, hogy a NATURA 2000 finanszírozása új, kiegészítő feladatot jelent, amelyhez finanszírozási eszköz van készülőben, melynek javadalmazása – a politikai ígérekkel ellentétben – alig emelkedik. Az EGSZB világosan kifejti, hogy számára az Európai Bizottság javaslata csak akkor elfogadható, ha:

- a NATURA 2000 megvalósításához szükséges eszközök a vidékfejlesztés számára a pénzügyi tervek által elkülönített összegeken kívül (és nem a meglévő programok terhére) állnak rendelkezésre; valamint
- ezek az eszközök ezután kizárólag a NATURA 2000 intézkedései számára vannak fenntartva (azért, hogy ezen a fontos politikán kívül máshoz ne lehessen felhasználni).

3.5.6.1 Az EGSZB ezért – a Natura 2000-ben érintett övezetek hátrányos helyzete miatt – a 36. és 43. cikkben előirányzott, a jövedelemkiesés megtérítésére irányuló intézkedések megtartását javasolja, viszont azt ajánlja, hogy az 53. cikkben leírt intézkedésből töröljék a NATURA 2000 hálózat működtetésének finanszírozására vonatkozó részt, mivel azt egy külön programon keresztül kell megvalósítani.

Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: 53. cikk: A természeti örökség védelme, fejlesztése és kezelése

A 49. cikk a) bekezdése iv) pontjában említett támogatás a környezettudatossági akciókat és a turisztikai fejlesztéseket fedezi.

3.6 Üdvözölve, hogy az Európai Bizottság elismeri annak szükségességét, hogy kompenzálják a hegyvidéki területek természeti hátrányát, az EGSZB kérdést vet fel az Európai Bizottság – hátrányos helyzetű területekről szóló – javaslatával kapcsolatban. A javaslat egyformán kielégíti az övezeti besorolás enyhítésének és a közösségi támogatási intenzitás csökkentésének követelményét. Ezért az EGSZB emlékeztet arra, hogy a természeti (agronómiai, éghajlati, vízi) tényezőket mind figyelembe kell venni a kisebb természeti hátránytól sújtott területek besorolásában. A kisebb természeti hátrányok halmozódása ugyanis valódi korlátot jelent a vidéki területek fejlődése számára. Ezenkívül azoknál a területeknél, amelyek kikerülnek a kisebb természeti hátránytól sújtott területek listájáról, az EGSZB – a regionális politika előírásainak megfelelően – a közösségi támogatás fokozatos csökkentését javasolja. Ez a „phasing out” program lehetővé tenné a gazdasági zavarok enyhítését a mezőgazdasági üzemekben.

3.6.1 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására (egy új, 5. pont hozzáadása): „37. cikk: Agrár-környezetvédelmi és állatjóléti kifizetések

[...]

5. 5 éves fokozatos megszüntetési időszak van előírva – csökkenő kifizetésekkel – azon területekről származó gazdálkodók számára, amelyek a statisztikai osztályozás változása folytán már nem tekinthetők egyszerű természeti hátránnyal rendelkező területnek (47. cikk, (3.a) bekezdés”).

⁽⁵⁾ 136/2005. sz. EGSZB-velemény (előadó: Lutz RIBBE)

3.7 Az Európai Bizottság azon kettős szándékának, hogy ne merevítsék meg az alkalmazási szabályokat a „vidékfejlesztési” rendeletben, és hogy rugalmasabb pénzügyi tervezési szabályokat alkalmazzanak, tényleges javulást kell hoznia az új „vidékfejlesztési” rendelet megvalósításában. Az EGSZB támogatja azt az elvet, hogy célkitűzésenként határozzanak meg egy minimális mértéket, de úgy véli, hogy az Európai Bizottság javaslata nem áll összefüggésben idevonatkozó iránymutatásával. Egy tanulmány ugyanis kimutatta, hogy a vidékfejlesztési rendelet alapjainak jelenlegi felhasználása szorosan kapcsolódik a tagállamok mezőgazdasági környezetének, vidéki övezeteinek és az EU régióinak sajátosságaihoz. Sőt az Európai Bizottság hangsúlyozta, hogy a 2003 júniusában meghozott KAP-reformnak különböző kihatásai lesznek a vidéki övezetekben. Ezért a célkitűzésenkénti minimális mérték halmazának alacsonyabbnak kell lennie, mint 50 %, azért, hogy ezzel eleget tegyen a szubszidiaritás elvének és alkalmazkodjon az európai vidéki területek különböző helyzetéhez.

3.7.1 Az EGSZB javaslata a szöveg kiigazítására: „16. cikk: A prioritások közötti egyensúly

A 4. cikkben említett három cél mindegyikéhez való közösségi pénzügyi hozzájárulás az Alapnak a IV. cím I. fejezete alatti I. szakaszban és III. szakaszban említett I. és III. prioritás tengelyekre vonatkozó programhoz való teljes hozzájárulása legalább 10 %-át, míg az Alapnak az I. fejezet II. szakaszában említett II. prioritás tengelyre vonatkozó programhoz való teljes hozzájárulásának 20 %-át teszi ki.”.

3.8 A vidékfejlesztési programok értékelési folyamata a közösségi pénzeszközök jó felhasználását és nagyobb hatékonyságát biztosítja. Az EGSZB emlékeztet rá, hogy a politikai célkitűzések a jövőbeli kihívások függvényében – és nem kizárólag a különböző vidékfejlesztési programok tervezési eredményei szerint – alakulnak ki. Ezért az értékelési folyamat beárnyékolja az Európai Bizottság által javasolt adminisztratív egyszerűsítést, amelynek csak kevés közvetlen kihatása lesz a végső kedvezményezettnél.

3.9 Ezenkívül az EGSZB hangsúlyozza, hogy az adminisztratív egyszerűsítés témáját a végső kedvezményezettig nem fejtik ki az Európai Bizottság javaslata. Habár ezt a kérdést elsősorban „A KAP finanszírozásáról”⁽⁶⁾ szóló véleményében tárgyalja, az EGSZB aggodalmát fejezi ki a végső kedvezményezett számára kevésbé egyszerűsített eljárásokkal kapcsolatosan. Például az Európai Bizottság a 25. cikkben azt javasolja, hogy egyszerűsítsék az üzemek modernizációjához megkívánt feltételeket azáltal, hogy nem kötik többé a mezőgazdasági üzemekbe történő beruházások támogatását ahhoz a feltételhez, hogy a piacokon létezzenek megfelelő értékesítési lehetőségek (érintett termékek, tervezett beruházási típus és kapacitás). Ugyanakkor a 73. cikk a beszédési határidőt 7 évben határozza meg arra az

esetre, ha a beruházás jelentős módosításon menne keresztül. Ez az új szabály megerősíti az ellenőrzést, és új gazdasági, életképességi kritériumokat tenne kötelezővé a tervezési fázisban lévő projektekre. Végül pedig: az előírt időszak túlságosan hosszúnak tűnik a finanszírozott projektek természetéhez és törekvéseihez képest.

3.10 Az EGSZB üdvözli, hogy a vidékfejlesztési programok kidolgozását, irányítását és értékelését a partnerségi elv (6. cikk) szerint kell végrehajtani, amely magában foglalja a szociális-gazdasági partnerek konzultációját. Az EGSZB kéri e rendelkezés kötelezővé tételét, továbbá, hogy a vidék összes reprezentatív gazdasági és szociális szereplője teljes joggal részt vehessen a vidékfejlesztési hálózatban európai, nemzeti és regionális szinten egyaránt. Az EGSZB ezenkívül szeretne megfigyelőként részt venni a 95. cikkben említett „vidékfejlesztési” bizottságban – ezt a tanácsi határozat (1999/468/EK) 7. cikke lehetővé teszi –, s ezáltal lehetővé tenni a szervezett civil társadalom számára, hogy részt vegyen a közösségi politikák megvalósításának minden egyes szakaszában.

3.10.1 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: „68. cikk: Európai Vidékfejlesztési Hálózat

A nemzeti hálózatok, a jelentősebb gazdasági és szociális szervezetek, és közösségi szinten a vidékfejlesztés területén működő igazgatási szervek, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság hálózatba szervezéséhez a 67. cikk (1) bekezdéssel összhangban kerül sor az Európai Vidékfejlesztési Hálózat létrehozására.”

3.10.2 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: „69. cikk: Nemzeti vidéki hálózat

Minden tagállam létrehoz egy nemzeti vidéki hálózatot, amely egybegyűjti a vidékfejlesztéssel foglalkozó összes jelentősebb gazdasági és szociális szervezetet és közigazgatási szervet, valamint a szervezett civil társadalmat képviselő intézményeket”.

4. Külön megjegyzések

4.1 Az EGSZB kiemeli az érthetőbbé tétel érdekében tett erőfeszítést, amelyet a vidékfejlesztésre való tekintettel a 26 intézkedés három különböző célkitűzésbe történő átcsoportosítása jelent. Úgy tűnik, hogy egyes intézkedéseknek már nem lesz jogosultságuk a III. célkitűzésben, hiszen a megvalósításuk egyre inkább figyelembe veszi a vidéki térségek minden egyes elemére kiterjedő rendezését. Az EGSZB javasolja tehát, hogy a 28. cikkben (mezőgazdasági és erdészeti ágazatok fejlődésével kapcsolatos infrastruktúrák), a 38. cikkben (nem termelő mezőgazdasági beruházások) és a 46. cikkben (nem termelő erdészeti beruházások) előírt intézkedéseket helyezték át a III. célkitűzésbe.

(6) CESE 126/2005.sz. vélemény, előadó: A. Kienle.

4.2 Az EGSZB a fiatal gazdákról 2001-ben elkészített beszámoló keretében már hangsúlyozta annak szükségességét, hogy támogassák a fiatal gazdákat a tevékenységeik megkezdésében, és hogy biztosítsák a folytonosságot a mezőgazdaságban (?). Ezért ennek a témának a jövőbeli stratégiai vidékfejlesztési terv egyik prioritásának kell lennie, és a tevékenység megkezdésének támogatására vonatkozó szabályoknak nem lenne szabad csak egyetlen támogatásra szorítkozniuk – mint azt az Európai Bizottság a rendelettervezet 21. cikkében javasolja –, és főként arra kell ügyelni, hogy az odaítélt összegek ne csökkenjenek.

4.2.1 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: 21. cikk: *Fiatal gazdák elindítása*

2. A támogatás a következő formában történik:

- az I. mellékletben megállapított maximális összeg erejéig egy alkalommal folyósított támogatás formájában;
- kamattámogatásként a tevékenység megkezdéséből adódó költségek fedezetére szolgáló kölcsönszerződésben. A kamattámogatás aktivált értékével megegyező összeg nem haladhatja meg az egyszeri támogatás mértékét.

4.2.2 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: 23. cikk: *Tanácsadói szolgáltatások igénybevétele*

c) azért, hogy segítsék a jövőbeli potenciális gazdákat és erdőtulajdonosokat a mezőgazdasági és erdészeti tevékenységük fejlesztésére szolgáló üzleti terv elkészítéséből eredő költségek viselésében.

4.3 Az EGSZB felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a mezőgazdaság több új tagállamban is az átalakulás nehéz folyamatát éli, amely még korántsem fejeződött be. Az a feltétel tehát, mely szerint 10 éves gazdálkodási tevékenységet kívánnak meg a korengedményes nyugdíj támogatásához, ezekben az esetekben indokolatlanul szigorú. Az EGSZB átmeneti időszakot javasol, melynek során egy rövidebb idejű gazdálkodási tevékenység is elegendő volna, további feltételként azt szabva, hogy a pályázónak ledolgozott ideje nagyobb részében a mezőgazdaságban kellett tevékenykednie

4.3.1 Az EGSZB által javasolt szövegmódosítás: 22. cikk: *Korengedményes nyugdíj, 2. szakasz, Az átadó – új, d) pont beillesztése:*

„d) Az Európai Unióhoz 2004. május 1-jén csatlakozott tagállamok mezőgazdasági termelői esetében tíz éves átmeneti időszak érvényes, melynek során az átadást megelőző öt évben kell gazdálkodói tevékenységet végezni, és a pályázónak a megelőző tizenöt évben legalább ledolgozott idejének felét mezőgazdasági dolgozóként, mezőgazdasági munkával kellett töltenie.”

(?) Az EGSZB véleménye „Új gazdaság, tudásalapú társadalom és vidékfejlesztés – A fiatal gazdák perspektívái” címmel (előadó: María Candelas SÁNCHEZ MÍGUEL; 2001.10.17.; HL C 36 2002. 2.8.).

4.4 Az Európai Bizottság javasolja, hogy a beruházások támogatása tegye lehetővé a mezőgazdasági tevékenységek versenyképességének javítását, illetve ezek diverzifikálását. Az EGSZB pontosítani szeretné, hogy a beruházási támogatást nem egyféleképpen, fizikai beruházásként kell érteni. A nem anyagi jellegű beruházásokat a technológiai fejlődés terjesztésén, és a mezőgazdasági üzemekben mind a minőségi tényezőkre, mind a környezet hasznosítására és/vagy védelmére irányuló átcsoportosításon keresztül integrálni kell valamennyi érintett intézkedésbe (25., 27., 31., 50. cikk).

4.4.1 Az agrárszektorban alacsony a nők képviselete, amint azt az Európai Bizottság által közzétett adatok is alátámasztják. Így a közvetlen és a strukturális támogatások jelentős részét a férfiak kapják. Ez világosan jelzi, hogy a döntéshozatali folyamatban nagyobb szerepet kell juttatni a nőknek. Ehhez az szükséges, hogy az Európai Unió olyan intézkedéseket dolgozzon ki, amelyek véget vetnek ennek a helyzetnek és elősegítik nők által vezetett üzemek létrejöttét. Az EGSZB azt ajánlja, hogy a közösségi stratégiai program keretében ez az aspektus külön pont tárgyát képezze.

4.5 A 27. cikk kifejti az elsődleges mezőgazdasági és erdészeti termelés hozzáadott értékének növelését lehetővé tévő beruházásokat. A támogatáshoz való jogosultságot a vállalat méretének függvénye határozza meg. Az EGSZB szeretné hangsúlyozni, hogy a vidéki területek gazdasági tevékenységeinek konszolidálásának keretében a javasolt megszorítás túlságosan korlátozó ahhoz, hogy ténylegesen alkalmat adjon a vidéki terület gazdasági tevékenységeinek fejlesztéséhez. Valójában azok a vállalatok – legyenek mezőgazdasági szövetkezetek vagy agrár-élelmiszeripari vállalatok –, amelyeknek a forgalma meghaladja a 10 millió eurót és több mint 50 főt foglalkoztatnak, nem feltétlenül kapnak könnyebben hiteleket, mint a kisvállalatok, ugyanakkor nem elhanyagolható foglalkoztatási bázist jelentene.

4.5.1 Ugyanakkor az EVFMA címén nyújtott támogatást az elsődleges mezőgazdasági termelés hozzáadott értéke terén a feldolgozó tevékenységek felé kell irányítani, amelyek valódi hozzáadott értéket hoznak a helyi és területi elsődleges mezőgazdasági termékeknek, és érvényre juttatják a szaktudást, illetve a különleges területeket, a területi hagyományokat és az újításokat. Ebben a szellemben az EVFMA feladata a mezőgazdasági-élelmiszeripari és a területi erdőgazdálkodási lánc különböző szereplői közötti együttműködés és egyeztetés elősegítése is.

4.5.2 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: „27. cikk: Az elsődleges mezőgazdasági és erdészeti termelés értéknövelése

2. Az 1. bekezdés szerinti támogatás a 2003/361/EK bizottsági ajánlás értelmezése szerinti mikro-, kis- és középvállalkozásokra korlátozódik, valamint a termelők által alakított társult vállalkozásokra. Az erdészeti termelés esetében a támogatás a mikro- és kisvállalkozásokra korlátozódik.”

4.6 A 28. cikk megfogalmazása nem fedi teljes mértékben azokat az intézkedéseket, amelyek az aktuális vidékfejlesztési rendeletben támogathatók. Ezért az EGSZB azt javasolja, hogy a birtokrendezést egyértelműen jelezzék ebben a cikkben. A birtokrendezés gyakorlatának figyelembe kell vennie a táj megőrzését, és nem csak a mezőgazdasági szempontokra kell vonatkoznia.

4.6.1 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: „28. cikk: A mezőgazdaság és erdészet fejlesztésével és átalakításával összefüggő infrastruktúra

A 19. cikk b) bekezdése iv) pontjában előírt támogatás jelentős mértékben vonatkozhat a birtokrendezésre, illetve a mezőgazdasági- és erdőterületekhez való hozzájutással, az energiaellátással és vízgazdálkodással összefüggő tevékenységekre”.

4.7 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a jogszabályi javaslatban szereplő intézkedések kötelező vagy nem kötelező jellege nem egyértelmű a megfogalmazásban, pontosabban a francia változatban. Ezért az EGSZB javasolja, hogy alkalmazzák a 37. cikk szövegezési módját, megfelelően a mezőgazdasági-környezetvédelmi intézkedéseknek, és az állatjólétre való tekintettel emlékeztessenek rá, hogy ezek az intézkedések kötelezőek maradnak, mint ahogy a jelenleg érvényben lévő rendelet keretében is azok.

4.7.1 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: „37. cikk – Agrár-környezetvédelmi és állatjóléti kifizetések

1. A tagállamoknak a 34. cikk a) bekezdése iv) pontjában előírt támogatást teljes területükön a specifikus igényeiknek megfelelően elérhetővé kell tenniük.”.

4.8 Mint azt a 3.4 bekezdés is hangsúlyozza, az EVFMA alapot nem lehet olyan alapnak tekinteni, amely a vidéki térségek javára szánt egyéb pénzügyi eszközök alkalmazhatatlanságát hivatott pótolni. Ezért az EGSZB azt javasolja, hogy töröljék az 57. cikkből – „A szakértelem és a szervezési képességek elsajátítása” – a c) és d) pontokat. Az Európai Szociális Alapnak be kell tudnia kapcsolódni a vidékfejlesztési projekttel megbízott animátorok és a helyi képviselők képzéséhez. Másrészt, ha a projekt illeszkedik a Leader folyamatba, akkor lehetőség van a térségi animáció egy részének finanszírozására.

4.9 Az EGSZB nem támogatja a teljesítéshez kötött tartalék létrehozásáról szóló javaslatot a regionális politika mintájára és azt sem, hogy ennek felhasználását a LEADER célkitűzésnek ítéljék oda. Valójában a regionális politika keretében megvalósított teljesítéshez kötött tartalék tapasztalata rámutatott arra, hogy ezt az intézkedést a tagállamok gyakrabban élték meg frusztrációként, mint „promócióként”. Még ha az értékelési kritériumok szándékosan széles körűek is a 92. cikkben történő megfogalmazásukban, az Európai Bizottság nem fejt ki, hogy ez a tartalék mennyiben kapcsolódik a közösségi szinten kidolgozott stratégiai célkitűzésekhez. Végül: a tartalék-felhasználási döntésre legkorábban csak 2011-ben kerülhet sor a helyi akciócsoportok szintjén. Már csak két év tervezés marad hátra, hogy

a nem elhanyagolható költségvetési eszközökhöz (2,6 milliárd euró) új projekteket és új – a tervezés időpontjában még nem lefoglalt – nemzeti társfinanszírozásokat keressenek. Ezért az EGSZB azt javasolja, hogy töröljék a 92. cikket, és azt kéri az Európai Bizottságtól, hogy a közösségi stratégiai terv és a vidékfejlesztési programok elfogadási fázisának keretében szenteljen különös figyelmet a LEADER megközelítésnek.

4.10 Az EGSZB üdvözlöi az Európai Bizottság javaslatát a támogatási szolgáltatás bevezetésére a mezőgazdasági üzemek tehermentesítésével kapcsolatban. Ez az intézkedés már korábban bebizonyította, hogy hozzájárul a vidéki térségek vonzóbbá tételéhez és munkahelyek teremtéséhez. Ugyanakkor a szolgáltatás bevezetésétől számított maximum öt éves időszak túlságosan rövid ezen szolgáltatási típus állandóságának biztosításához.

4.10.1 Az EGSZB javaslata a szöveg módosítására: „24. cikk: Irányítási, tehermentesítési- és tanácsadási szolgáltatások létrehozása

A 19. cikk a) bekezdése v) pontjában előírt támogatás nyújtására az irányítási, tehermentesítési- és tanácsadási szolgáltatások elindításából és fejlesztéséből eredő költségek fedezése céljából kerül sor, és legfeljebb hét évre degresszíven adható.

4.11 A vállalkozások támogatása és a gazdasági szerkezet megerősítése, amiről a 49. cikk intézkedik, nem vonatkozhat csupán a mikrovállalkozások létrehozására és fejlesztésére, hanem a meglévő vállalatok fellendítését és átállásuk támogatását is kell, hogy jelentse. Az EGSZB vállalkozáspolitikával kapcsolatos különböző állásfoglalásainak értelmében az EGSZB a következő szöveg hozzáadását kéri a 49. cikk a ii) pontjához: „...a mikrovállalkozások létrehozásának, fellendítésének és fejlesztésének támogatása...”

4.12 Az agrár-környezetvédelmi programnak környezetvédelmi szempontból kedvező járulékos hatásai is vannak (egyebek között az erózió és az elsvatagosodás csökkenése, a vízminőség javulása és a víztakarékosság, a biodiverzitás javítása a fajok védelme által), ezért fontos, hogy e hatások ismeretében fenntartsuk a program ösztönzését.

4.12.1 Az EGSZB javaslata a 37. cikk 4. bekezdésének módosítására

„4. A kifizetésekre évente kerül sor, és azok a vállalt kötelezettségekből eredő többletköltségeket és jövedelem-kiesést fedezik, valamint az agrár-környezetvédelmi intézkedések végrehajtásából eredő környezetvédelmi szolgáltatások kompenzálásán alapuló ösztönzést; szükség esetén fedezhető a tranzakciós költség is.

A kedvezményezettek értelemszerűen a gazdasági, környezetvédelmi és állatjóléti hatékonysági szempontokat alkalmazó pályázati felhívások alapján kerülnek kiválasztásra.

A támogatás az I. mellékletben megállapított maximális összegekre van korlátozva.”

4.13 A kis- és mikrovállalkozások vidéki környezetben történő létrehozásának és fellendítésének elősegítése céljából, és a Tanács és a Parlament 2004. július 12-i, MAP-ról szóló határozatának preambulumbekzdése értelmében az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot és az Európai Beruházási Alapot, hogy hozzon új intézkedéseket a pénzügyi eszközök, nevezetesen a kis- és középvállalkozási garancia fejlesztésének és a vidéki vállalkozások általi felhasználásának elősegítésére. Kéri ezenkívül az Európai Beruházási Alapot és az Európai Bizottságot, hogy tanulmányozza az EVFMA, az SZFA, az ERFA és az EBA-eszközök közötti komplementaritás vagy addicionalitás lehetőségét a vidéki vállalatok létrehozói és átvevői számára nyújtandó fokozott és egyszerűsített befektetési támogatás nyújtása érdekében.

4.14 Az Európai Bizottság javaslatában hangsúlyozza, hogy a földhasználati tengelyhez tartozó intézkedéseknek a gazdákat és az erdőbirtokosokat különösen arra kell ösztönözniük, hogy a táj megőrzésének szükségességével összeegyeztethető földhasználati módszereket alkalmazzanak. Az EGSZB megjegyzi, hogy az Európai Bizottság nem javasolta az agrár-környezetvédelmi intézkedések számára kiutalható segélyek maximumának újból kiértékelését az 1999-es javaslatához képest.

4.15 Az EGSZB azt várja, hogy a rendelet kimondja, hogy az EVFMA program keretében az egyes tagállamoknak és régióknak a genetikai erőforrások fenntartását és hasznosítását szolgáló intézkedései is támogathatóak, különösen az „on-farm” génmegőrzés terén.

5. Következtetések

5.1 Az Európai Bizottság jogszabályjavaslata a vidékfejlesztési támogatást illetően messzemenően illeszkedik a salzburgi végkövetkeztetések keretébe. Az EGSZB nagy figyelmet fordít ennek a témának, és szeretne köszönetet mondani az Európai Bizottságnak az egyeztető eljárás színvonaláért, amelyet az EGSZB tagjaival történő kapcsolattartás keretében fenntartott. Az EGSZB elsősorban azt szeretné hangsúlyozni, hogy az EVFMA egyedül nem képes megoldani a vidékfejlesztés valamennyi problematikáját. A FEDER-rel (Európai Regionális Fejlesztési Alap) és az ESZA-val (Európai Szociális Alap) kapcsolatban hangsúlyozandó a kiegészítő jellege, amelyet tovább kell erősíteni.

5.2 A vidéki területek fejlesztése természetesen a területi kohézió kérdéskörébe tartozik. Az EGSZB azonban hangsúlyozza, hogy ha ezeken a területeken a gazdasági és szociális fenntarthatóság biztosítása a cél, akkor Európa teljes területén figyelembe kell venni a közös agrárpolitika, illetve a két pillér hozzájárulását a munkahelyek – innováción alapuló, versenyképes mezőgazdasági és/vagy nem mezőgazdasági tevékenységek

fejlesztése révén történő – fenntartása vagy teremtése szempontjából. Ezért az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot és a Tanácsot, hogy a közös agrárpolitika új irányait is építsék be a lisszaboni stratégia féldős értékelésébe.

5.3 A költségvetés továbbra is kérdéseket vet fel. Az EGSZB úgy ítélte meg, hogy az Európai Bizottság költségvetési javaslatai szerények és állandóak (a GDP 1,24 %-a). Ezért volt kritikus az EGSZB a Natura 2000-nek az EVFMA keretébe történő teljes integrálásával kapcsolatban, hiszen az az EVFMA költségvetési keretének több mint felét tenné ki. Sőt a LEADER megközelítésre szánt keret megháromszorozása is paradox jellegű a nemzeti társfinanszírozások fejlődéséhez képest. Ugyanakkor az EGSZB kijelenti, hogy az Európai Bizottság pénzügyi javaslata a párbeszéd minimális alapját képezi, amely nélkül a jövőbeli vidékfejlesztési politika gyakorlatilag sem a fenntartható fejlődés stratégiájába, sem az európai versenyképes gazdaságot és a teljes foglalkoztatottságot érintő lisszaboni stratégiába nem lenne beilleszthető.

5.4 Ráadásul az EGSZB aggódik a költségvetési viták kiváltotta, a jövőbeli vidékfejlesztési politika megvalósítására gyakorolt hatások miatt. Tulajdonképpen az Európai Bizottság azt irányozta elő ütemtervében, hogy a vidékfejlesztési programokat 2006 végéig elfogadják, ám a tagállamoknak nehéz lesz gyorsan egy intézmények közötti megállapodást létrehozniuk a pénzügyi terveket illetően. Az EGSZB ezért azt szeretné, hogy az Európai Bizottság a lehető leghamarabb terjessze be azokat a legfőbb pontokat, amelyek a közösségi stratégiai tervet alkotni fogják, még akkor is, ha a rendeletek elfogadása csak jóval ez után történik majd meg.

5.5 Az EGSZB a salzburgi konferenciából adódó politikai iránymutatásokkal kapcsolatban több módosítást javasol az Európai Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, így például a KAP 1. és 2. pillére közötti kapcsolat fenntartását, a szubszidiaritás elvét az intézkedések tervezésében és az egyszerűsítés továbbvitelét a végső kedvezményezett számára. Ezért az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy különös figyelmet szenteljen ennek a témának – nevezetesen a vidékfejlesztési programok elfogadási fázisában – azáltal, hogy megtudakolja a tagállamoktól, miként veszik ki részüket a végső kedvezményezett javára történő egyszerűsítési folyamat megvalósítására tett erőfeszítésekből.

5.6 Az EGSZB azt szeretné, ha a jövőben és ezen politika megvalósítása során szorosan együttműködhetne a döntéshozatali folyamatban azzal a céllal, hogy véleményt formáljon a közösségi stratégiai tervről, és a vidékfejlesztési programok kidolgozása során ügyeljen a szervezett civil társadalommal történő megfelelő konzultációra.

Brüsszel, 2005. március 9.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Anne-Marie SIGMUND

MELLÉKLET

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményéhez

Az alábbi módosító indítványt elutasították, de megkapta a szavazatok legalább negyedét:

3.módosító indítvány

A 3.5.3 és a 3.5.4. pont törlendő.

A szavazás eredménye

Támogató szavazat: 31

Ellenszavazat: 69

Tartózkodás: 10
